

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

DUBEN 2025

FunTOM

6.-10. 5. 2026
SVITAVY

Pětidenní festival plný zábavy, zážitků a inspirace. Pro všechny mladé tomíky i zkušené kmety. Přijďte načerpat nápady, setkat se s přáteli a seznámit se s novými.

LETOS NAPŘÍKLAD:

UltraViktorka

Petr Horálek

Pavel Čadek
a Ucellová skupina

Zajímavé přednášky a workshopy, koncert v šapitó, velká festivalová hra, relax u rybníka a mnoho dalšího.
Bud'te u toho! Registrace na www.fun-tom.cz.

Foto: Ondra Šejtka

duben 2026

OBSAH

str. 4-5	Jarní vandr do Tater, <i>Jiří Krajča</i>
str. 5	Klubovna bude!, <i>Eduard Bach</i>
str. 6-7	Zimní sen 2026, <i>Zdeněk Vejrosta</i>
str. 8	První ples Bludného kruhu, <i>Klára Nováková</i>
str. 8	Zimnice, <i>Vratislav Florián,</i>
str.9	Pište do kronik na chalupách! <i>Jiří Černer</i>
str. 10	Slunička vyměnila kopce za lana, <i>Pavel Pažout</i>
str. 11	Výprava do Krušných hor, <i>Marta Szűcsová</i>
str. 12	Lapbook aneb složka plná objevů, <i>Radka Krowiarzová</i>
str. 13	Historie a současnost KČT Vídeň, <i>Hana Herdová a Karel Brousek</i>
str. 14	Tomické Kvíz bary, <i>Petr Blahuš</i>
str. 15	Od zimy do jara, <i>Karolína Získalová</i>
str.16	Inovativní tomíci, <i>Lukáš Hodek</i>
str. 17	Seniorský víceboj, <i>Dagmar Laryszová</i>
str. 18	Lesní moudrost je životní moudrost, <i>Josef Porsch-Ablákela</i>
str. 19	Se3to!, <i>Jiří Krajča</i>
str. 20	Stezky z lásky, <i>Zbyněk Báča</i>
str. 21	Lípa Anežky České, <i>Zbyněk Báča</i>
str.22-23	Kam doputovala čepice s hořcem, <i>Ivo Poduška</i>
str.24	Karneval v rytmu ZOO, <i>Zuzana Horáková</i> Dobročinné svíčky, <i>Anežka Šubrtová</i>
str. 25	Co bylo, <i>Tomáš Novotný</i>
str. 26	OHLASY
str. 27	Vyrazte s dětmi na faru!, <i>Václav Křepelák</i>

TOM Magneti, Černý den na Tolštejně aneb veselé krveprolévání tamtéž

TOM Chippewa, Mafioso

V Jiráskově divadle v České Lípě bylo druhou dubnovou sobotu veselo. Tomíci a jejich přátelé tam hráli, zpívali, bubnovali, dražili plyšové medvědy a pecny chleba pro dobrou věc.

Přehlídka Cimrman by se divil je na světě už od roku 1998. Byl jsem na prvním ročníku. Mlád. Nadšen stejně jako dnes, kdy už tolik mlád nejsem. Dvě stovky usměvavých lidí v hledišti, další padesátka na prknech či v zákulisí. Tomíci z našich sedmi oddílů a kravařské základní školy navrch.

Jaro je vůbec našvihané výtečnými podniky. V dubnu se bude sto třicet tomíčků a tomíků toulat jarní Prahou. Mára Kuskov a jeho parta mnichů se ujali dalšího ročníku. Až bude laskavý čtenář číst tyhle řádky, bude už po akci. Píšu ale dopředu, že v Praze se potkali Zálesáci ze Svitav, Sihasapa, Maraciabo, Táborníci, Dumánci, Poutníci a Skřítci a také Kadeti z Červeného Kostelce a zahráli si na Kronikáře staré Prahy.

Tomík putuje do oddílových schránek a do matky měst přijíždějí naši nestoři. Ano, zrovna v těch dnech. Pro třicítku dříve narozených oddílových vedoucích (myslím, že oslavíme i nějakou tu devadesátku!) máme připravený nocleh s výhledem do oken Pražského hradu, divadlo i prohlídku hotelu Intercontinental.

V květnu pak ožije okolí rybníčku Rosnička Funtomem. Pod jeho přípravami úpí asi desítka pořadatelů už od Vánoc. Ale bude to stát za to. Čtěte o pár stránek dál.

Je to všechno? Ale kdepak. Bezvadné ladění účetnictví před dalším kolem Čistého tomíka, výpravy a výlety, finiš táborových her a programu na léto vůbec.

Přejme si pěkné jarní dny, přátelé!

Tomáš Novotný

Jarní vandr do Tater

O jarních prázdninách jsme se vydali na Slovensko. Vyrázili jsme v pátek odpoledne a večer už jsme trávili v ubytovně ve Važci. Po večeri si někteří psali deník, jiní zpívali při kytarě nebo hráli deskovky. Hned ráno se nám naskytl dokonalý pohled na osluněné panorama Vysokých Tater. Naše první túra však vedla směrem opačným – do Tater Nízkých. Šlapali jsme podél Čierného Váhu k Hlbokému vodopádu a přes kopce a údolí po ledu, sněhu a blátě zpět do ubytovny.

V neděli se starší důkladně sbalili na dvoudenní výpravu na Téryho chatu, mladší na jednodenní výlet do Velké studené doliny. Autobus nás přiblížil do Starého Smokovce, odkud jsme po svých vystoupali na Hrebienok. Tam jsme si prohlédli úžasný ledový Tatranský dóm a pak už jsme se rozdělili na dvě skupiny: Ta první zamířila na nejvyšší bod, který se dá v zimě v Tatrách pěšky dosáhnout, na Téryho chatu (2012 m). Po několika hodinách stoupaní tam skutečně dorazila, ubytovala se, pojedla a strávila večer po-

vidáním a hrami. Přespala, uvítala východ slunce, absolvovala Krabův lavinový minikurz a sestoupila do údolí. Přesunula se na Štrbské pleso, kde se setkala se skupinou mladších. Ti měli za sebou dva jednodenní výlety – ze Smokovce do Velké studené doliny a trasu ze Štrbského na Popradské pleso a zpět.

Na základně ve Važci už nás čekala výborná Lucčina večere, odpočinuli jsme si a pak ještě na chvíli vyrazili do ztemnělých ulic na večerní hru. Večer byly na programu vždy hry, které vymyslelo a zorganizovalo kvarteto Zuzka, Marky, Stella a Jolča.

Poslední den nás čekalo balení a úklid, v 10 hodin už jsme uháněli k Žilině, kde jsme ještě prozkoumali zříceninu hradu Lietava. Pak už nadešel čas vrátit se domů. Byla to oddílová výprava jak má být, strávená ve skvělém počasí, na skvělém místě a se skvělými lidmi!

*Jiří Krajča–Tetřev,
TOM Zlaté šipy, Valašské Meziříčí*

Klubovna bude!

Liberecká Radovánka se věnuje dětem a mládeži od devadesátých let minulého století. Rok 2026 pro nás bude přelomový - stěhujeme se do vlastní klubovny!

Jak šel čas? Rok 24 - administrativní přípravy. Rok 25 - sehnali jsme peníze. Rok 26 - kopeme, bouráme, vyměňujeme... A v létě bydlíme. Pořídili jsme mobilheim, který po drobných úpravách bude splňovat vše, co potřebujeme, tzn. společenskou místnost, kuchyňku i skladovací prostory.

Rok 2026 jsme v lednu odstartovali víkendovkou ve Stráži pod Ralskem. Lezecská stěna, výlet nebo bazén - program byl pestrý. Únor byl masopustní. V Novém Boru náš čekal barevný běh rej masek. I na každý další měsíc, až do konce školního roku, nás čekají nabitě víkendovky.

*Eduard Bach,
TOM Radovánka, Liberec*

ZIMNÍ SEN 2026

Olympijský festival – Zimní sen – České Budějovice 2026. Pod tímto heslem, pojítkem všech turistických aktivit v rámci Olympijského festivalu, jsme během XXV. zimních olympijských her Milano Cortina představili turistiku v její rekreační i výkonnostní podobě. Mezi 5. a 8. únorem jsme veřejnosti představili kus zajímavého spolkového života.

Přípravám předcházely měsíce práce. Ladili jsme program, jednali s Českým olympijským výborem, vedením tomíků a KČT. Bavili jsme se o financích i organizačních záležitostech. V týdnech před zahájením se doladovaly poslední podrobnosti, zajišťovalo se ubytování, tiskly letáčky a svázely pomůcky i propagační předměty.

Realizační tým ve složení Zdeněk Vejrosta, Tomáš Fúsek, Klára Buncová, Jan Vejrosta, Tereza Dvořáková, Zdeněk Karhan, Andrea Fúsková, Mája Vaňová, Linda Bínová, Kuba Závodský, Aneta Vaněčková, Petr Pavlů, Api Fojtová, Martin Bína, Matěj Knap a Alice Vejražková vyrazil do Českých Budějovic ve čtvrtek 5. února 2026.

S otevřením prezentace „naší“ turistiky opadla nervozita a ze všech sršela pohoda, energie a zapálení pro společnou věc.

Ve stánku turistiky jsme informovali o náplni činnosti KČT a Asociace TOM a rozdávali materiály o činnosti obou spolků.

MINI turistický závod (TZ) byl po celou dobu plně obsazen. Zájemci si za doprovodu zkušených závodníků vyzkoušeli principy turistického závodění. V cíli získali závodnický notýsek, háčkované hračky a letáček závodu. Ti nejvíce nadšení i příručku začínajícího závodníka.

Zájem vyvolala také část věnovaná zimnímu táboření. Návštěvníci se měli možnost seznámit s historií a současností této zimní disciplíny. Pro mnohé bylo překvapením, že zimní táboření bylo součástí i Zimních olympijských her v Grenoblu v roce 1968 a zúčastnilo se ho i 16 zimních táborníků z Čech.

Program byl doplněn o celou řadu her. Nechyběl *čertovský rovnovážník* a *házečí prasátko*. Byl prostor i pro vzkazy a dětské kresby.

Ke shlédnutí byla výstava fotografií z činnosti turistických oddílů mládeže - TOM, instagramový rámeček pro sociální síť a mapa České republiky, na kterou mohli návštěvníci samolepkou označit místo, odkud přijeli. Nejvíce - díky místu

konání festivalu - vévodil Jihočeský kraj, našli se však i zahraniční hosté.

Velkou atrakcí bylo naše **tančení s maskoty - ledními medvědy Milanem a Cortinou**. Hudba roztančila nejen děti, ale i jejich rodiče.

Organizátory velmi potěšila návštěva a zájem předsedy KČT Ladislava Macky, zdravotce předsedy Asociace TOM Tomáše Novotného a návštěva Pepy Erbena z ústředí.

Olympijský festival byl jedinečnou příležitostí pro zviditelnění turistiky. Pozitivní ohlas přišel i od hlavního pořadatele festivalu - Českého olympijského výboru.

Naší expozici prošlo za tři dny na 2750 návštěvníků, z toho 977 absolvovalo MINI TZ.

*Zdeněk Vejrosta,
vedoucí prezentace turistiky
na OF 2026*

První ples Bludného kruhu

Před nějakou dobou se pár chytrých hlav v našem oddíle dalo dohromady a zrodil se nápad: "Proč bychom jako oddíl nemohli uspořádat vlastní ples?"

Shodli jsme se, že i když to bude výzva, půjdeme do toho. Celý tým našich vedoucích a praktikantů se pustil do náročných příprav, zařizování a plánování a světe div se, ono se to povedlo! V sobotu 21. února 2026 se v Kulturním domě v Hrabové uskutečnil první ročník plesu našeho oddílu, který byl určen pro rodiče našich dětí, ale i všechny přátele oddílu a známé. Každý přiložil ruku k dílu, společně jsme připravili sál pro hosty a čekali na jejich příchod.

Na úvod jsme hosty pobavili našimi tanečními kreacemi, abychom demon-

strovali ranní rozcvičku, kterou děti zažívají na letním táboře. Poté se již o zábavu postarala kapela SHBand a také DJ.

V průběhu večera program obohatili šermíři se svým velice nápaditým vystoupením a hosté měli rovněž možnost zúčastnit se her, které si pro ně vedoucí připravili.

O půlnoci byla, jak už bývá zvykem, vyhlášena pestrá tombola. Někteří protančili střevíce, někteří se věnovali hovoru a někteří spíše sídlili u pultu s občerstvením. My ale věříme, že si všichni ples užili. Třeba nebyl poslední.

*Klára Nováková,
TOM Bludný kruh, Ostrava*

Zimnice je tradiční lednová víkendová výprava na Hrádek Helfenburk u Úštěka. Po roční pauze jsme tedy letos vyrazili na zimní výpravu. Pravda, přebýváme tam v příjemně vytopeném srubu na hradním nádvoří. Nejkrásnější je, když je hrad i jeho okolí pokryto sněhovým popraškem jako letos. Teploty vysoko nad bodem mrazu (přes den ovšem) způsobily tání a nádvoří bylo pokryto doslova jezery mnohdy deset centimetrů hlubokými.

I tak má ale taková výprava své kouzlo. Nevěřil bych, kolik existuje instantních pokrmů, které se jen zalijí horkou vodou. To tam je klasické vaření na ohni či na lihových vařičích.

Nejhezčí to bývá na Hrádku večer, když poslední turisté odejdou, my se sesedneme u ohniště na nádvoří, povídáme či zpíváme s kytarou. Noc byla jasná, mrazivá. Ráno byla všechna jezera na hradě i na cestách pokrytá silným ledem. Vše, co bylo venku, zmrzlo. Jen studánka pod kopcem má stálou teplotu a nikdy nezamrzá. My starší jsme ten den poznali výhodu *nesmeků*, což jsou speciální návleky se hřeby na obuv. Dokonce i schody do věže byly obaleny vrstvou ledu. Upustili jsme ten den od her a byli jsme rádi, že jsme absolvovali bez úrazů cestu na nádraží. Přesto má taková zimní výprava své

kouzlo a romantiku. Jen mě mrzí, že naše řady poněkud prořídly. Jezdili jsme na Zimnici v daleko větších počtech...

*Vratislav Florián-Hroch,
TOM Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem*

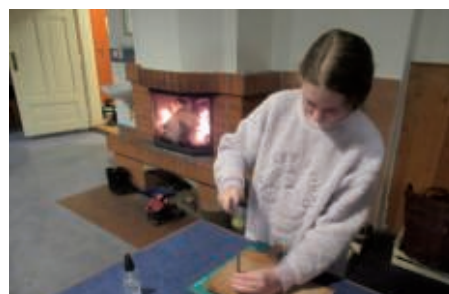
Pište do kronik na chalupách!

Letošní jarní tábor jsme uspořádali po mnoha letech na chalupě v Mezholezích. Náš oddíl byl na této chalupě na jarním táboře ještě v době, kdy jeho dnešní členové nebyli ani na světě a jejich rodiče byli tenkrát v dětském věku.

V plánu uspořádání jarního tábora v Mezholezích nebyl žádný úmysl s hlubším významem. O to větší překvapení nás na chalupě čekalo. V knihovně mezi knihami byla kronika chalupy. Zalistovali jsme v ní, abychom zjistili zda jsme před lety vytvořili zápis. A ano, téměř na prvních stránkách byl zápis o našem pobytu. Vyprávění o zážitcích, výpravách, ale i zmínka o tehdejších správcích. Protože jsme do kroniky nahlédli až na konci našeho tábora, mohli si táborníci porovnat, která místa oddíl navštívil tenkrát a kam vedly výpravy letošního tábora. Největší překvapení, které na nás čekalo, byl termín tehdejšího jarního tábora. Na chalupě jsme se ubytovali po dvaceti letech. Tenkrát byla kuchyně v chalupě ve sklepe v místě dnešní kotelny. No, aktuální umístění kuchyně je mnohem příjemnější.

Nejen, že zápis byl pro táborníky hmatatelným otiskem oddílu v historii, ale díky zápisu jsme si připomněli spoustu oddílových událostí, které se tehdy v tom roce staly. Na tehdejším táboře jsme jako mladí členové vůbec netušili, jak je daný rok pro oddíl významný. Na podzim toho roku oddíl získal novou klubovnu, ve které jsme dodnes, tedy slavíme v klubovně dvacetiny. A jako další významné jubileum je předání vedení oddílu tehdejším vedoucím do mladších rukou.

Do kroniky jsem tenkrát napsal, že se do Mezholez jistě vydáme znova, abychom viděli kraj v teplejších měsících. Netušil jsem, že se v chalupě oddíl objeví po tak dlouhé době a opět na jarním táboře. Snad do Mezholez zavítáme s kratší odmlkou.

Tomíci, pište do kronik na chalupách!
Takový zápis může skutečně připomenout zapomenuté.

*Jiří Černer-Červenáček,
TOM Stopaři, Jirkov*

Rád se k výzvě našeho vrchního spolkového pekaře přidávám. Kronika je (snad) na každé chalupě a je škoda do ní nepřidat svůj otisk. Jirkovi za tuhle výzvu děkuju.

(ton)

Sluníčka vyměnila kopce za lana

Někdy je potřeba nechat pohorky v koutě a zkusit nové věci. Náš oddíl se tentokrát rozhodl pro výraznou změnu. Místo tradičního výšlapu po vrcholcích nebo tvoření v naší klubovně jsme zamířili přímo na horolezeckou stěnu.

Vyměnili jsme batohy za lezecké sedáky a turistické značky za barevné chyty. I když jsme zvyklí na náročné terény v přírodě, stěna nám nabídla úplně jinou perspektivu. Bojovali jsme s gravitací, hledali ten správný úchop a společně jsme se soustředili na každý metr cesty vzhůru.

Tohle dobrodružství bylo skvělým oživením našeho programu. Prsty nás sice chvíli bolely, ale radost z lezení stála za každou kapku potu.

*Pavel Pažout-Krtek,
TOM Sluníčka, Litoměřice*

Výprava do Krušných hor

Oddíl TOM Krokodýl se vrátil z mezinárodního setkání dětí a mládeže v německém horském městečku Johanngeorgenstadt. Na cestu jsme se vydali vlakem a čekala nás pořádná výprava – celkem deset hodin na kolejích.

Cestu jsme si ale zpestřili hned dvěma zajímavými zastávkami. Při přestupu v Praze jsme splnili malé přání několika děvčatům a zašli se podívat na Václavské náměstí. Další přestup nás čekal v Karlových Varech, ani tady jsme nezůstali jen na nádraží. Vyrazili jsme na krátkou procházku po lázeňské promenádě, mrkli na hotel Thermal s bazénem na střeše a samozřejmě jsme se vyfotili u sochy Becherovky.

Velkým překvapením pro nás byla jízda vyhlídkovým vlakem Krušnohor, který nás vezl po hřebeni Krušných hor. Nádherná horská krajina kolem nás byla opravdu nezapomenutelná.

Z nádraží jsme pak pokračovali pěšky na horskou chatu, kde jsme měli strávit celý víkend. Vedl nás zkušený vysokohorský turista, který nasadil tempo čtyři kilometry za půl hodiny – což nám dalo pořádně zabrat. Navíc jsme byli dost teple oblečení a nečekali jsme, že nás přivítá příjemných plus čtrnáct stupňů. Na chatu jsme tak dorazili zpocení a unavení, ale zároveň plní očekávání, co všechno nás na mezinárodním setkání s vrstevníky z Polska a Německa čeká.

Program nás rozhodně nezklamal. Čekaly nás hry, workshopy, turistická vycházka k rašelinovému jezírku, prezentace Asociace TOM, našeho oddílu, města Ostravy i celé České republiky, ochutnávka národních specialit a také společná diskotéka. Program byl interaktivní, takže jsme se na něm aktivně sami podíleli.

Připravili jsme si prezentaci v angličtině, ve které každá z nás představila své téma. Také jsme nachystali rautový stůl s českými specialitami.

Velký ohlas měl také náš taneční workshop, který byl součástí programu „Zpět k přírodě“. My jsme si na oplátku užili workshopy připravené našimi partnery – například vaření z čerstvých potravin, rozdělávání ohně, základy zdravotvědy, malování nebo kvízy zaměřené na ochranu životního prostředí.

Celý víkend byl skvělý. Máme nové přátele, spoustu zkušeností a poznatků. Uvědomili jsme si také, že naši vrstevníci v jiných zemích řeší podobné radosti i starosti jako my.

Moc děkujeme Asociaci TOM za příležitost zúčastnit se takového setkání. Byla to zkušenost, na kterou budeme ještě dlouho vzpomínat.

*Marta Szúcssová,
TOM Krokodýl, Ostrava*

Lapbook aneb složka plná objevů

Původně jsem si říkala, že by bylo fajn, kdyby vedoucí v našem oddíle zase navštívili nějaké školení. Po prosincovém Zdravokurzu v Brně, ze kterého mi vedoucí přijeli proškolení a hlavně naprosto nadšení, jsem tedy otevřela nabídku vzdělávání A-TOMu. Prioritně mě zajímal termín školení „Vedoucí TOM“, ale...

Téměř okamžitě mi zajiskřila očička: LAPBOOK. Co to je lapbook? Na pár kliků jsem se přihlásila a už jsem se začala těšit, až to zjistím osobně.

První březnovou sobotu nás, účastníky školení Lapbook aneb složka plná objevů, přivítal Standa Prais-Permon i s usměvavou lektorkou Markétou. Nejen, že jsem se dozvěděla co to ten lapbook vlastně je, jak ho mohu využít a jak si ho také mohu vytvořit, ale rovnou jsme se vrhli i na praktickou ukázkou. Každý si mohl zkusit vyrobit vlastní lapbook, a to pomocí připravených témat a podkladů nebo dle svého uvážení. Bylo to velmi inspirující.

Strávila jsem tak příjemnou a obohacující sobotu a hned na oddílové poradě jsem své nadšení předala našim vedoucím. Školení Lapbook mohu jen a jen doporučit - fajn lidi, zajímavé informace a spoustu inspirace s určitostí i pro ty, co už dávno ví, co to ten lapbook je. A o dalších školeních ani nemluvě...

*Radka Krowiarzová-Klíště,
TOM Hogan, Ostrava*

Co slovo lapbook vlastně znamená?

Lapbook je vlastnoručně vyrobená interaktivní složka k určitému tématu, která umožňuje dětem aktivně organizovat poznatky, propojovat informace a vytvářet z nich logický celek. V dnešní době, kdy jsou děti zahlceny množstvím informací, nabízí lapbook efektivní způsob, jak s nimi pracovat aktivně, s rozumem a zábavně. Metoda podporuje multisenzorické učení, rozvíjí organizovanost, strukturované myšlení a kreativitu a je vhodná pro různé věkové kategorie i oblasti – od poznávání přírody a turistiky po osobní deníky a plánování výprav.

Standa Prais

Tomické Kvíz bary

Možná někteří z vás čtenářů znáte pojem **Hospodský kvíz**, kde si různé skupinky lidí pomocí záluďných otázek porovnávají síly svých šedých buněk mozkových. Účastníci těchto akcí zápolí nejen s **dolováním** hluboko uložených vědomostí, ale také s alkoholem v krvi, který má neblahý vliv na jejich kognitivní funkce mozku.

Vedoucí v Otrokovicích se rozhodli inspirovat v této aktivitě a od ledna rozjeli takzvané **Kvíz bary pro členy a přátele oddílu**. Náš oddílový NEalko bar je však přístupný mladším 18 let, u nichž by mohl mít alkohol destruktivní vliv na jejich koncentraci a zdraví. Proto se musí spokojit pouze s kofolou.

Každý měsíc se tak v naší klubovně odehrává napínavé utkání mozků všech typů a generací. Kvízy se těší velké účasti i ze stran rodičů a svou speciální návštěvou nás poctil i tým ze spřáteleného oddílu Medvědí stopa Holešov, což domácí týmy motivovalo k lepším výkonům.

Každý večer organizátoři přicházejí s novou sadou nevšedních tématických okruhů z oblastí historie, geografie, kultury a oddílového života. Body, jež týmy získávají, se napříč večery sčítají a pro absolutního vítěze je přichystána velkolepá, avšak prozatím tajná odměna.

Během zápolení si účastníci mohou objednat občerstvení povolené dopingovou komisí. A proč byste měli Kvíz bary zorganizovat i ve vašem oddíle? Vedle zvýšených tržeb se vám podaří motivovat své oddílové děti ke vzdělání a jejich rodiče k abstinenci. Mozkům zdar!

*Petr Blahuš-Sympaťák,
Lucie Blahušová,
TOM Otrokovice*

Od nového roku jsme naplno využívali krásné zimy. Bruslili jsme, bobovali, vyráželi na výpravy a poznávali zajímavosti o severním i jižním pólu. Děti zjistily, jak náročné může být přežití v extrémních podmínkách, a nechyběly ani hry a úkoly inspirované životem polárníků.

S prvními slunečnými dny jsme postupně opustili klubovnu a přesunuli se více do přírody, abychom začali opakovat poznávání stromů, jejich listů i plodů. S nejmenšími jsme se pustili také do prvních krůčků v orientaci v terénu i v mapě. Učíme se, jak se neztratit, jak pracovat s mapou a všimát si detailů kolem sebe.

Velkým zážitkem byla i výprava za tehlátky, která jsme měli možnost nakrmit, pomazlit i vyčistit. Děti nahlédly do běžného chodu farmy, viděly dojírnu a obdivovaly i opravdu statné býky. Pro mnohé to byla úplně nová zkušenost, na kterou se jen tak nezapomíná.

První jarní den jsme oslavili výrobou květinových a bylinkových bomb. Do hlíny jsme ukryli semínka hořců, aster, letniček, pomněnek i bylinek jako je bazalka, majoránka nebo řeřicha. Teď už jen čekáme, kde všude se naše zelená překvapení objeví.

Na další měsíce se moc těšíme, protože nás čeká ještě spousta výprav, společných akcí a nových dobrodružství, která nás zase posunou o (po)KROK dál.

*Karolína Ziskalová,
TOM poKROK, Pacov*

Od zimy do jara KROK za KROKem

Inovativní tomíci

Slyšíte to? To šablonové hodiny právě odbily půlku projektu. *A vy stále nemáte žádnou šablonu založenou?* Na nic nečekejte a po přečtení tohoto článku ji v evidenci hned založte. Nyní se ale nechte unášet a inspirovat následujícími řádky, které neznamenají nic jiného, než: **Šablony – jedinečná příležitost!**

Jak jíst zdravě, co znamená označení BIO vejce, nebo rozdíl mezi veganstvím a vegetariánstvím teď znají tomíci z oddílu TOM Trilobit. Během šablony s názvem Víme, co jíme? se **Trilobiti** mimo jiné naučili vařit pořádnou bramboračku nebo výborné halušky. Navštívili i olomoucký masopust.

TOM **Dakoti** díky Inovativnímu vzdělávání vyrazili do Jizerských hor poznávat tamní přírodu a historii. Dokonce se setkali i s mushery, kteří jim pověděli, jaké to je, řídit psí spřežení.

Poctivé řemeslo vás někdy prostě pohltí. Nebylo tomu jinak ani u **Stopařů** z Jirkova, kteří aktivně plní již třetí šablonu. Od šablony věnované pečení chleba v barokní peci, přes sedlařinu a výrobu sedlářských

koníků až po současnou šablonu na téma Truhlářské řemeslo – jirkovští tomíci neznají hranic!

Šablony však mohou nabídnout i prostředky pro organizaci tzv. Komunitních vzdělávání, do kterých se zapojují především rodiče a veřejnost. Příkladem využil tuto šablonu oddíl TOM **Krokodýl** pro komunitu rodičů k seznámení se zdravým životním stylem. Akce se zúčastnil primář nemocnice, jakožto odborník přímo z oboru výživy a péče o zaživací trakt.

Přečteno? Založeno? Výborně! Právě jste se přidali k dalším více než 60 spokojeným oddílům, které se na šablonách již úspěšně podílejí.

Lukáš Hodek–Hodas,
ústředí

Seniorský víceboj

Když v říjnu 2025 vznikl v Palkovicích nový turistický oddíl LUP Vrabčáci, již tehdy si vytkl za cíl pořádání soutěží nejen pro kategorii dětí a mládeže, ale také pro seniory. A tak se třetí únorové dopoledne (19. 2. 2026) v Palkovicích neslo v duchu zdravého pohybu. Oddíl ve spolupráci s domácím Senior klubem uspořádal I. ročník Seniorského víceboje.

Soutěže se zúčastnilo 21 čtyřčlenných týmů z Moravskoslezského kraje, které se vzájemně střetly při plnění různých soutěží. Venku sice zima ještě vystrkovala drápky, ale uvnitř v tělocvičně to již sálalo jako v létě. Jednotlivé týmy si ověřily své schopnosti nejen ve štafetovém běhu s vajíčkem na lžici, ale také při technice střelby z luku, hodu míčků na terč, discgolfu nebo hodu basketbalovým míčem do koše. Zajímavé bylo úporné snažení při trefování branky 40x60 cm florbalovým míčkem nebo hodu pytlíky s pískem na cornhole. Ale aby to nebylo jen o sportovních disciplínách, pořadatelé se snažili u soutěžících ověřit i jejich sluch (poznávání hlasů zvířat) a paměť (tzv. kimovka). Zajímavý souboj přineslo skládání puzzlí, když týmy Bašky a Vratimova dokázaly úkol vyřešit již za 3 minuty, přičemž průměrný čas byl téměř 5 minut.

Po ukončení soutěží v tělocvičně se všichni přemístili do Restaurace pod Habašem, kde po obědě a sladké teče následovalo vyhlášení výsledků a předávání ocenění. Toho se zúčastnili senátorka RNDr. Helena Pešatová a starosta obce Palkovice Radim Bača.

V individuálních hodnocení byla z žen nejlepší Kateřina Videnová a z mužů Václav Stanovský.

Celkové výsledky týmů byly velmi těsné a o konečném pořadí rozhodoval až součet věků jednotlivých členů. Na bronzové pozici se umístil Spolek přátel veselého stáří 1, Stará Ves nad Ondřejnicí, stříbrné

medaile si odnesla Baška vesnička středisková a zlato si odvezl tým KD Střítež A.

*Dagmar Laryszová,
TOM LUP Vrabčáci, Palkovice
Vladan Sukač,
TOM Žlutý kvítek, Palkovice*

Lesní moudrost je životní moudrost

Po dlouhé zimě přichází jaro. Šedivé dny s nedostatkem světla, které se snažily zasáhnout náladu člověka jako černé šípy. Ale teď! Slunce svítí celý den, nebe je modré a dny jsou třeskutě jasné. Bratříčci ptáci zase zpívají jejich písně a já se je mohu zase učit poznávat po hlase. Některé rostliny neváhají ani vteřinu a vystrčily své barevné květy, jiné jako by zvažovaly, kdy je ten pravý čas a pupeny mají dosud zavřené. Mám radost a chce se mi usmívat, zpívat a tančit.

Umím si živě představit, jak v dávných časech člověk při prvních jarních paprscích slunce začal spontánně tančit a zpívat. Skrz tělo projevoval svou radost z toho, že přežil zimu a děkoval za další jaro. Možná ještě ani nepoužíval jazyk, ale slovy by to stejně nešlo vyjádřit. Nemohl přestat a postupně se přidávali další a další lidé, až tančila a zpívala celá vesnice. Se sluncem přišla naděje.

Jednomu takovému tanci jsem měl tu čest být přítomen. Nebylo to na začátku jara, ale uprostřed horkého léta na nekončících pláních Jižní Dakoty. Ocitli jsme se tady tak zvláštní shodou okolností, že nepochybujeme, že nás vedl Velký Duch. Tancem slunce zdejší lakotská komunita oslavuje slunce jako dárce života. Čtyři dny a čtyři noci tu ti, kteří učinili slib, hledí do slunce a tančí, očisťují se v potní chýši a modlí za všechny své příbuzné, za lidi, zvířata, rostliny, za zemi, kameny, vodu.

Jsme příbuzní se všemi živly, jsme přímo složení ze země, vody, vzduchu a ohně. A sluneční paprsky nás oživují. Bez jeho světla a tepla by tu nebyly ani žádné stromy a rostliny. Nebyla by tu žádná potrava ani šance na přežití. Proto každé ráno i my woodcrafteri nacházíme důvod k modlitbě, scházíme se a společně zpíváme ranní píseň.

Tuhle píseň zaznamenal žák slavného skladatele Franze Liszta jménem Carlos Troyer před více než sto lety u Zuňiů. Ti věří, že píseň nikdo nesložil, ale že byla

lidem darována Velkým Duchem, a skrývá tedy v sobě léčivou moc a sílu. Woodcrafteri tuhle píseň zpívají už od první republiky. Slova vyjadřují energii nového dne: „Vzhůru! Vzhůru! Vzhůru! Vzbud se, vstávej, život tě vítá. Vzbud se, vstávej, buď stále bdělý. Matka život tě volá, Matka život tě vítá.“ A my potichu nebo nahlas připojujeme modlitbu. Třeba takovu: „Velký Duchu, děkujeme ti za klidný spánek a za nový den, do kterého jsme se probudili. Buď dnes s námi, veď nás a ochraňuj, abychom dnes žili nejen pro sebe, ale hlavně pro druhé. Děkujeme. Pilámayaya.“

I večer nacházíme čas na píseň, která nám připomíná dary, které jsme dnes dostali. Když jsem večerní píseň slyšel poprvé, cítil jsem hluboké pohnutí a měl jsem husí kůži, jak posvátný okamžik to byl. Po celodenním budování letního tábora poblíž Rožmitálu pod Třemšínem jsme se obrátili k západu a mocné hlasy zpívaly tuhle oslavu dnešního dne: „Dobrou noc, krásná bohyně, děkujeme ti za tvé požehnaní. Dobrou noc, krásná bohyně, děkujeme ti za tento den. Ve slávě tě zachováme, za ranního úsvitu ti opět díky vzdáme.“ Dnes často připojím ještě osobní modlitbu: „Velký Duchu, děkujeme ti za dnešní den, který jsi nám dal. Děkujeme ti za všechny dobré lidi a situace v našem životě. Dej nám klidný spánek. Děkujeme. Pilámayaya.“

Kolikrát se během dne zastavím, ve městě nebo lépe v přírodě a vnímám na kůži teplé paprsky jarního slunce. Přímo

mě hladí. Sleduji hru jeho světla mezi stromy a keři, a to rozjasňuje můj zrak. Cítím vůně, které teplo slunce uvolňuje ze země, a ty lahodí mému čichu, jak je zhluboka nadechnu. Slunce léčí duši, přináší do ní světlo a radost, když se člověk zastaví. Jistě by mezi lidmi přibýlo dobrých vztahů a situací, kdybychom každý z nás během dne vnímali tyhle dary a byli za ně vděční.

A co teprve večer, kdy slunce zapadá za náš skalecký kostelík a vrhá šikmé paprsky do kraje. Maluje svým světlem snad všechny barvy světa a ve mně budí úžas. Musím se zastavit a jen tak být v té chvíli přítomný. Cítím přítomnost většího, než jsem já sám, něčeho, co mě přesahuje. Je to tak silný okamžik, že se hluboce dotýká mé duše, zpomaluje mě a zklidňuje.

Slunce, jeho světlo a teplo oceníme poté, co se nám ho nedostává. Po promrzlé noci na zimním táboření v týpích u Lipna, kde teploty klesly pod třicet stupňů pod nulou. Po obřadu, kdy jsme pili čaj ponořením po krk v rybníce před svítáním. Po červencové bouři, která nás promokla skrz naskrz a opět vyšlo slunce.

A to je Setonovo druhé tajemství lesa – lék na obloze, slunce. Slunce léčí nemocí duše a je dárce života. Vytváří chvíle, kdy se nás může dotknout Velký Duch. Přináší radost a klid.

Josef Porsch – Ablákela
ablakela@gmail.com

Foto: Tibor Parák – Wičháka, Monika Muchková, Josef Porsch – Ablákela, Dominika Kukačková

SE3 TO!

Už léta vyrážíme čas od času na výpravu s rodiči. Letos to byla karavana opravdu dlouhá: 41 členů, 11 instruktorů a vedoucích, 8 sourozenců, 24 rodičů, 1 kočárek a 5 psů. Aby nám cesta z Polic do Valmezu lépe ubíhala, hráli jsme hru SE3 TO! Spočívala v tom, že jsme stírali losy. Bylo jich 20 druhů, každý si z pytlíků vylosoval náhodných pět. V určený čas všichni jeden setřeli a shlukovali se do skupinek se stejným symbolem. Ti, kterých bylo nejvíce, si šli vybrat z hromádky „šťestíček“ - anonymních balíčků, které do hry na začátku vložili všichni účastníci. Bylo to zábavné a napínavé zároveň, našich deset kilometrů uběhlo jako voda. Rodičům patří velké díky, že si udělali čas na vycházku s námi, bylo to velmi příjemné dopoledne.

(Na úvod výpravy zaznělo, co je zajímavého na datu 14.3., tedy dni, kdy jsme vyrazili. Nebylo toho málo, anály praví, že se toho v minulosti událo dost: Jan Hus byl jmenován kazatelem Betlémské kaple, Bedřich Smetana poprvé uvedl svůj Vyšehrad, narodil se legendární americký strojívedce Casey Jones, zemřel kat Jan Mydlář... Ale hlavně – je to Světový den čísla pět! Kdo by zůstal v takový den sedět doma?)

*Jiří Krajča-Tetřev,
TOM Zlaté šípy, Valašské Meziříčí*

Stezky z lásky 2026

Z činnosti
Klubu českých
turistů

Stezky z lásky se staly symbolem toho, co dokáže komunita, když ji spojí láska k přírodě a dobrovolnické nadšení. Společná iniciativa Klubu českých turistů, Kofoly a RegioJetu má za sebou mimořádně úspěšné období, během kterého se podařilo zapojit více než 1 000 dobrovolníků. Ti společně odpracovali tisíce hodin na obnově více než 60 kilometrů turistických tras po celém Česku.

Co se již podařilo?

Od svého vzniku v roce 2023 projekt ukázal, že česká turistická síť – **světový unikát** – potřebuje péči, kterou jí dobrovolníci rádi věnují. Mezi nejvýznamnější úspěchy patří:

Obnova zaniklých cest: Například zpřístupnění dřívě neprůchozí žluté trasy ve Slepčích horách.

Technické opravy: Stavba lávek (např. u Bocanovic), opravy chodníků v podmáčeném terénu a údržba vyhlídek na populární Posázavské stezce.

Péče o hory: Opakované brigády na vrcholu Lysé hory v Beskydech, údržba turistických chodníků v Krkonošském národním parku nebo údržba tras v Prachovských skalách.

Kromě fyzické práce se brigády staly místem pro vznik nových přátelství, večerů u táboráků a společných zážitků v přírodě.

Sezóna 2026: Přidejte ruku k dílu!

Letošní rok přináší další příležitosti, jak pomoci české krajině. **Pokud rádi trávíte čas venku a chcete po sobě zanechat hmatatelný výsledek, přidejte se k nám.** Buď jako jednotlivci, nebo přímo s celým **oddílem.** (www.stezkyzlasky.cz/pridejte-se)

Co vás čeká: Brigády obvykle začínají v pátek v podvečer a trvají do soboty nebo neděle. Čeká vás práce s nářadím v terénu, prořezávání porostu, značení nebo čištění odvodňovacích prvků.

O co se postaráme: Organizátoři zajiš-

ťují stravu, pitný režim a ubytování.

Kde najít termíny: Aktuální seznam plánovaných brigád pro jaro a léto 2026 je postupně aktualizován na oficiálním webu Stezkyzlasky.cz.

Letošní místa plánovaných brigád: Krásná Lípa (rozhledna Vlčí hora), Pra-

chovské skály, Bechyně (brigáda v údolí Lužnice), Dobronice (brigáda v údolí Lužnice), Kraslice, Ostravice, Pacov, chata Prašivá, Eibenthal (Rumunsko), brigády v Krkonošském národním parku, Roudný (CHKO Blaník).

Zbyněk Báča

Lípa Anežky České

Lípa vysazená před 15 lety k výročí narození Anežky České začíná v Turnově psát svůj vlastní příběh.

Projekt „Stromy Anežky České“ proběhl v roce 2011. Pro neznalé jen uvádím, že se jednalo o vysazení 111 lip srdčitých na počet narození Anežky České. Projekt se mi od začátku moc líbil, takže jsme se do něj v Turnově s nadšením zapojili. Znamenalo to zkontaktovat Městský úřad, společně s pracovníci odboru životního prostředí vytipovat vhodné místo, dojet pro lípu do Liberce a pak domluvit partu turistáků, se kterými lípu zasadíme. Vše se skvěle povedlo. Lípa zasazena, osazena popisnou cedulkou, pořízena fotografie všech, kteří se na sázení podíleli. Občas jsem se na lípu zajel podívat, abych se přesvědčil, jak se jí daří a jak roste do krásy.

A najednou, po patnácti letech od vysazení, začínají problémy. Ozval se pán, který tvrdí, že lípa stojí na jeho pozemku a navíc se větvemi začíná dotýkat kabelu umístěného na dřevěných sloupech. Jasně si pamatuji, že právě kvůli tomu jsem kontaktoval odbor životního prostředí, aby právě k této situaci nikdy nedošlo. Za-

číná vzájemné vysvětlování, omlouvání, které nakonec skončí setkáním u lípy společně s arboristou, který nám vysvětluje, co všechno může nastat. Pán je sympaták a chce se dohodnout. Lípa stojí poblíž písčkovcového sloupu se sochou Panny Marie. Zřejmě díky digitalizaci pozemků se stalo, že dotyčné území, na kterém stojí lípa je nyní jeho a on má oprávněnou starost o to, aby lípa nepoškodila sochu a nebyla příčinou stržení kabelu, ke kterému se větve lípy začínají blížít. Zásadní zprávou dne je pro mě sdělení arboristy, že lípa je zanedbaná a je třeba ji odborně sestříhat. Přiznám se, že do té doby jsem žil v přesvědčení, že lípa si prostě roste naprosto volně a žádný prořez nepotřebuje.

Nakonec se po vzájemné domluvě všech účastníků rozcházíme s tím, že přítomný arborista provede odborný prořez. My, z klubu českých turistů, tuto práci zaplatíme a pro příští roky si vezmeme údržbu lípy na starost. Uff, tak snad je problém vyřešen. Stálo to trochu diplomacie a vzájemného pochopení. Snad ještě přeložit ten kabel, ale to už bude další vyprávění. A jaký je příběh vaší lípy?

*Zbyněk Báča,
KČT Sokol Turnov*

Jaký je příběh vaší lípy? To je výborná a inspirativní otázka. Sázení lip Anežky České iniciovala ČRD před 15 roky. Jen tomíci vysadili lípek několik desítek. Napište nám o jejich osudech! Půjdu příkladem a přístě napíšu, jak se daří té roztoček a jak prosperuje lípa nad herberkem.

(ton)

Kam doputovala čepice s hořcem

Jaké bylo moje překvapení, když jsem o Vánocích rozbalil pod stromečkem dárek – knihu Americké prázdniny. Uvnitř na mě ale čekalo něco nečekaného... zpáteční letenka do San Franciska s nápisem: „Něco jsem ti, dědo, slíbil.“

Abych to vysvětlil. Se svým vnukem Kubou jsem od jeho dětství jezdil na různé poznávací výlety po Evropě. Vždycky mě ujišťoval, že až bude velký a začne vydělávat, všechno mi jednou vrátí.

Mým téměř celoživotním snem bylo vidět Grand Canyon v USA, i když jsem byl přesvědčený, že se mi to nikdy nesplní.

A najednou to bylo tady. Kuba celou cestu sám zorganizoval - přes internet sehnal levné letenky i ubytování v klasických motelech, jaké známe z amerických filmů.

V únoru pět členů našeho oddílu Saturn absolvovalo 15denní akci, na kterou nikdo nezapomene. Zažili jsme i všechna roční období - vedro v Údolí smrti i mráz pod -5° C a sněhová pokrývka v polohách nad 3000 m.n.m. Během své cesty po jihozápadním pobřeží jsme projeli Kalifornii, Utah, Nevadu a Arizonu, bylo to přes 5000 km autem, kdy cena benzínu v USA byla 12,50 až 25 Kč za litr.

Celkem jsme navštívili devět národních parků. Yosemiteký národní park s vodopády a skálou El Capitan, která má kolmou stěnu vysokou přes 900 metrů, Národní park Sequoia, kde se nachází objemově největší strom světa Generál Sherman, jehož stáří se odhaduje na 2200 až

2700 let. Ale ani ostatní velikáni se nemuseli za svoji velikost stydět.

Death Valley - Údolí smrti s nejnižším místem Severní Ameriky - 86 metrů pod hladinou moře, písčnými dunami a překrásnými vyhlídkami. Národní park Red Canyon nás uchvátil svými červenými skalami, rovněž i Valley od Fire, které opravdu bylo jako v ohni. Nádherný byl i zasněžený Národní park Bryce, který se pyšní svými několika skalními amfiteátry. Zion byl pískovcový národní park s hlubokými kaňony. Naprosto úchvatná byla i návštěva indiánské rezervace Monument Valley, jehož monumenty jsou známé z fotografií. A samozřejmě Grand Canyon - ten nejde popsat, ten se musí zažít. 450 km dlouhý, až 28 km široký a 1,8 km hluboký kaňon je opravdu zážitek na celý život.

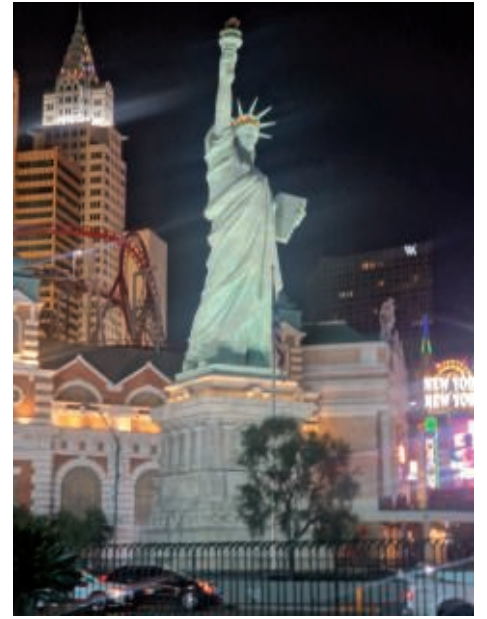
Navštívili jsme např. Hoover Dam, Hooverovu přehradu, ale i některá města. V Las Vegas jsme si prohlédli tématické hotely s reálnými atrakcemi - Eiffelova věž, pyramida, socha Svobody, Benátky, Řím s Koloseem, Panteonem, kasina a herny. Městečko Ash Fork je kolébkou známé silnice Route 66, plné historických aut a dekorací. V San Franciscu jsme si prošli nejdůležitější místa. Známy červený most Golden Gate bridge, nejklikatější silnici Lombard street, čínskou čtvrt, molo Pier 39 s povalujícími se lachtany a výhledem na známou pevnost Alcatraz apod. Také jsme se svezli historickou tramvají/lanovkou. V Los Angeles nám moc počasí

neprálo, přesto jsme navštívili Griffinovu hvězdárnu s výhledem na kopec s nápisem Hollywood, prošli se po hollywoodském chodníku slávy, projeli Rodeo Drive, Beverly Hills, Melrose Place, Hollywood Hills, v Santa Monice jsme si prohlédli symbolicky konec historické silnice Route 66.

Naše cesta byla nejnáročnější, ale zároveň nejkrásnější akcí našeho oddílu Saturn. A hlavně... splněný sen, na který nikdy nezapomenu.

*Ivo Poduška,
TOM Saturn, Plzeň*

Karneval v rytmu ZOO

V sobotu 14. března se v Chropyni uskutečnil tradiční karneval, který jsme letos opět uspořádali ve spolupráci se Správou majetku města Chropyně. Letošní téma ZOO nabídlo pestrou přehlídku masek – sál se zaplnil nejrůznějšími zvířátky, od roztomilých králíčků přes divoké šelmy až po exotické tvory.

Do programu se s nadšením zapojily nejen děti, ale i dospělí. Společně jsme si užili odpoledne plné her, soutěží a smíchu. Nechyběla taneční zábava, dovádění, ani drobné odměny pro šikovné účast-

níky. Atmosféra byla po celou dobu velmi přátelská a veselá. Velkou radost nám udělalo, že se všichni bavili až do samého konce a karneval si opravdu užili naplno.

Děkujeme všem, kteří se na organizaci podíleli, i všem návštěvníkům za skvělou atmosféru. Už teď se těšíme na další společná setkání!

*Zuzana Horáková,
TOM Kamínek, Chropyně*

Foto: Zuzana Hradilová

Dobročinné svíčky

Tomíci během ledna a února vyrobili stovky svíček pro Ukrajinu. Svíček, které dokáží zahřát zkrchlé ruce, vysušit oblečení, ohřát jídlo a nebo dlouho svítit na práci. Na Ukrajině to během páté válečné zimy bylo potřeba. Ke skautské iniciativě Světlo a teplo pro Ukrajinu se připojily oddíly TOM Řež, TOM Hraboší, TOM Dakoti, TOM Nivnice, TOM Skorci Vsetín, TOM Kulíšci, TOM Chippewa a TOM Robinsoni. Všem tomíkům s dobrým srdcem srdečně děkujeme!

Anežka Šubrtová

Co bylo v únoru, březnu a dubnu 2026

❑ Dlouhé mrazy vyřadily z provozu dvě ze čtyř čerpadel v Rožmberku. Při pátrání po příčinách vyšlo najevo, že zamrzl odvod kondenzátu z čerpadel a zmrzlý led se nacpal do citlivých součástí čerpadla. Snad ještě obludnější než škoda samotná je ale složité zjišťování, kdo udělal chybu, protože na stavbě jsme měli stavební dozor, čerpadla instaloval technik specializované firmy, který spolupracoval se stavební firmou, zkrátka tam byla řada chytrých a za svou práci placených lidí.

❑ Parta tomíků připravujících festival Funtom začala svou obroční pilnou práci, na jejímž konci bude pětidenní setkání mladých i starších tomíků u Svitav.

❑ Ateliér RCNKS tak dlouho odsouval domluvené dodání výkresů pro modernizaci Polany, až všem, kdo se o stavbu zajímají a rádi by ji zahájili, došla trpělivost a dali se zvolna do díla i bez malůvek. Začne se vyklízením a úpravou podkroví a půjde o takové změny, které nebudou bránit pobytu tomíků na jaře ani v létě.

❑ Ústředí zveřejňovalo měsíční hádanky pro znalce detailů našich chalup a desítky tomíků-chalupářů se snažily uhádnout, jaké chalupě ten který detail patří.

❑ V květnu odstartuje výměna střechy v Janově. Stará dosluhuje a správce Jindra tak dlouho tlačil na pořízení nové, až si šéf spolku plácl s jabloneckou firmou Reiner střechy. Ze spolkového účtu odplují bezmála dva miliony, zato janovský dům bude od začátku prázdnin pod novou střechou.

❑ Byl zveřejněn návrh státního rozpočtu pro letošní rok. Vyplynulo z něj, že oproti třicetimilionovým škrtům, které spolkům přichystala minulá vláda, chce ta současná škrtnout skautům, tomíkům, ochráncům přírody, pionýrům, woodcrafterům a desítkám dalších spolků rovnou padesát milionů.

❑ To vzedmulo obrovskou vlnu nevole a aktivity v celé společnosti, zejména v té její části, která spolky dětí a mládeže zná a ví, jak je jejich práce s dětmi důležitá.

❑ Kralupští tomíci Zdeňka Vejrosty vyrazili do Českých Budějovic, kde by chtěl žít každý. Tomíci tu ale mezi 6. a 22. únorem připravovali turistické závodění pro všechny zájemce a tři dny se podíleli na intenzivním představení turistiky pod poetickým názvem Zimní sen. Stačili u toho tančovat s medvědy a představili nadšené veřejnosti řadu her a hříček. Borcům z Kralup patří velký dík.

❑ Česká rada dětí a mládeže požádala o schůzku ministryni financí, Ondřej Šejtka z Kanceláře ČRD debatoval s poslancem Patrikem Pařílem o nemožnosti tak

obřích škrtů pro naši oblast, šéf tomíků a šéf národní rady napsali společně pro internetové Lidovky, poskytli několik rozhovorů dalším médiím, Aleš Sedláček vyjednal schůzku s ministrem školství...

❑ Poslanec P. Pařil si vzal coby zástupce vládního ANO věc za svou a našel pochopení u ministerského předsedy i ministryně financí. O vylepšení rozpočtu pro náš rank usilovali svým návrhem i poslanci opoziční.

❑ Tohle úsilí nakonec přineslo své plody: 50 milionů se do rozpočtu vrátilo a například Asociace TOM bude letos hospodařit se stejnými prostředky jako v loňském roce. Je ale toužebným přáním všech, koho se tenhle téměř každoroční nervydrásající rituál dotýká, aby peníze přistály napevno jaksí v základu rozpočtu školského ministerstva a abychom nemuseli tyhle tanečky absolvovat každý rok.

❑ Dodejme, že peníze pro mládež jsou zlomkové (necelých 300 milionů) ve srovnání s mnohamiliardovým rozpočtem pro sport a že částka nebyla nikdy důkladně valorizována.

❑ Tomíci z Řeže, Roztok, Hradce Králové, České Lípy, Vsetína, Poděbrad a Nivnice se inspirovali u skautů a vyrobili stovky potřebných svíček pro Ukrajinu.

❑ Ústředí se zamýšlelo nad tím, jak povzbudit tomíky v čerpání dotací, evropských prostředků, za které je možné v roce letošním a kousku roku příštího uspořádat spoustu ušlechtilých akcí a získat mnoho potřebných věcí.

❑ A pak Hočas, povzbuzován nekompromisně náčelníkem, spustil Kampaň!

❑ Kaski ze Zlatých šípů popsal, jak pokračuje projekt Nové Mlýnářky, moderní klubovny, kterou Šípáci budují a jejíž stavbu podpořilo na Doniu mnoho oddílů a také ústředí spolku.

❑ Na ústředí přišlo přísné psaní od vy-mahačské organizace, která hlídá autorská práva na fotografie a která zjistila, že ústřední web zveřejnil před 13 roky (sic!) fotku ze záplav na Filipínách u článku, kterým burcoval k pomoci zaplaveným oblastem. Ústředí to stálo po chvíli dohadování pět tisíc korun inflační české měny, které velmi, velmi nerado uhradilo. Plyne z toho poučení: Pozor na to! Jdou po nás a mají na to sofistikované metody.

❑ S jarem se objevily světlušky, ty dobročinné, naše. Velkou akcí v Ostravě si vzal na svá bedra Standa Prais, mikulášovičtí tomíci nechali vyrobit pro světluščí potřeby nožíky a pošlou výtěžek z jejich prodeje na příslušné konto Českého roz-

❑ Mára Kuskov a jeho věrní chystali další ročník Toulek jarní Prahou pro bezmála 130 tomíků z 8 oddílů.

❑ Klub českých turistů uspořádal na konci března volební konferenci. Novým šéfem KČT se stal Pavel Přílepek, ve vedení usedla i Jana Homolková, správcová chalup Kusalíno a Polana.

❑ Vašek Holý, táta Hraboš, lákal tomíky na horolezeckou stěnu do Vídně, zatímco náčelník a Pepa Erben lákali brigádní nováčky, aby na konci srpna jeli za medových podmínek zvelebovat Rožmberk a Pořešín.

❑ Státní byrokracie navalila na dobrovolné vedoucí další nesmyslnou povinnost, totiž tzv. JMHS. Jednotné měsíční hlášení zaměstnavatele, které se týká například i táborových kuchařek, pokud jim naše oddíly zaplatí krotkých pár tisíc. Hlásit, kontrolovat, procházet registr, prostě utrácet nesmyslně čas, který by mohl být věnován práci s dětmi...

❑ Přesto je to realita, na kterou je třeba dát si pozor. Víc o tom na webu tomíků.

❑ Spolkoví nestoři se těšili do Prahy, kde pro ně ústředí připravilo dva dny programu s divadlem, prohlídkou ikonického hotelu Intercontinental, skvělým bydlením na dohled Hradu a taky s možností popovídat si s kamarády z mladších let.

❑ Předseda a místopředseda spolku vzpomínali, jak hezké to bylo před deseti roky, kdy jim bylo zanedbatelných padesát roků.

❑ Tomíci uklízeli Česko. Činili se třeba u Mravenců, Tuláků či ve Vltavském paprsku a práce jim šla skvěle od ruky.

❑ Ivo Poduška, zanedlouho devadesátiletý, šéf plzeňského oddílu Saturn, poslal do redakce Tomíka skvělý a dojemný článek o americkém putování. Velkou výpravu mu nadělal jeho pozorný vnuk. K přečtení v tomto čísle Tomíka.

❑ Po bezmála pěti letech se na ústředí ohlásila ministerská kontrola. Bude se zabývat o rok 2025 v účtech roztocké centrály, ale vybrala si též tři oddíly. Jen nás mrzí přílišná krátkost času, který nám kontroloři na přípravu dali.

❑ Franta Serbus-Frodo pozval mladé tomíčky a jejich chlapecké protějšky na moravskou táborovou školu na základnu Strážná poblíž Lelekovic, u Brna.

OHŤLAŠY

Blahopřejeme!

Srdečné blahopřání ke kulatým narozeninám, které oslavila 20. března, posíláme do řad vizovického oddílu Čižici Zdeňce Šimoníkové.

Přejeme vše nejlepší, pevné zdraví a hodně pohody s tomíky i rodinou.

předsednictvo a ústředí Asociace TOM

**Tomík č. 138,
duben 2026**

Časopis turistických oddílů mládeže.

Vydává Asociace TOM ČR
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.

Tel. 220 910 460, 220 910 314

mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@a-tom.cz,

www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili: Jiří Chour,
Tomáš Novotný,

Denisa Stanislavová, Petr Balcer

Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Ondra Šejtka

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář.

Náklad 650 výtisků.

Vydání tohoto čísla podpořil

Klub českých turistů.

Noční běh pro Světlušku 2026

Jak vypadá Noční běh pro Světlušku, když stojíte v reflexní vestě na trase a nebo ve žlutém triku u registrace běžců? To nám ukázali tomíci, kteří ve čtvrtek 19. března pomáhali se zajištěním běhu v Ostravě. Velká parta tomíků má toto na starosti v Ostravě už od roku 2019!

Rekordní účast: 980 běžců – historicky nejvíc v Ostravě!

Tým: 22 tomíků z 5 oddílů — TOM BVÚ, TOM Sirius, TOM Bludný kruh, TOM Hogan a TOM Sihasapa.

Odvedená práce: kompletní zajištění registrace běžců, vytyčení a zajištění trasy během běhu. V čele dobrovolníků: Stan-da Prais.

Moc děkujeme za vaši práci a pomoc lidem se zrakovým postižením!

Uzávěrka příštího čísla 20. května 2026

Dětský den na Pražském hradě 2026

V sobotu 23. května vás zveme na 4. ročník Dětského dne na Pražském hradě, který zaštiťuje paní Eva Pavlová.

Na účastníky čeká bohatý program připravený od zapojených neziskových organizací pracujících s dětmi, jednotkami IZS nebo šermířů.

Akci velí Lukáš Hodek,
mail: lukas.hodek@a-tom.cz.

Vyrazte s oddílem na faru!

Oddíl TOM Dakoti z České Lípy strávil letošní jarní prázdniny v Michalových Horách, na základně Ligy lesní moudrosti, na místní faře. Na základnu jsme s oddílem vyrazili vůbec poprvé a byli jsme velmi příjemně překvapeni rozmanitostí vyžití v blízkém i mírně vzdálenějším okolí. Fara je moc hezká, zrekonstruovaná chalupa, která nabízí velmi příjemné zázemí pro oddílový pobyt s veškerým vybavením např. saunou. Nachází se v krásné krajině, která přímo vybízí k výpravám, hrám venku a poznávání okolní přírody.

V okolí je velká spousta zajímavých míst, která je možné navštívit. My jsme např. byli v hornickém muzeu v Plané, procházeli krajinou štol a hald, v Mariánských Lázních jsme nechyběli na kolonádě a v bazénu. Velmi zajímavým a netradičním zážitkem byla návštěva pily ve firmě Stora Enso v Plané, kde jsme měli možnost nahlédnout do provozu a dozvědět se něco o zpracování dřeva.

Jarní prázdniny v Michalových Horách pro nás byly kombinací příjemného ubytování, krásného prostředí a inspirativních výletů. Právě tato pestrost dělá z místní základny skvělé místo pro oddílové akce. Jistou nevýhodou zde může být horší dopravní dostupnost přímo do Michalových Hor, vlakové spojení jede pouze do Plané.

Návštěvu fary v Michalových Horách všem doporučujeme!

*Václav Křepelák,
TOM Dakoti, Česká Lípa*

VELIKONOČNĚ VEVERKA JOACHYMA

O ČTRNÁCT DNI POZDĚJI...